

»Najmanjši, izgubljeni, poslednji«

Kajti lačen sem bil in mi niste dali jesti (Mt 25,42)

Ena najbolj dramatičnih, ganljivih in nepozabnih Jezusovih prilik je ta o ovcah in kozlih. V Matejevem evangeliju je ta nauk zapisan kot zadnji.

Prilika se konča z besedami: »Ko je Jezus končal vse te besede ...« Kaj nas hoče Jezus naučiti v svojem poslednjem nagovoru? Najprej bodimo pozorni na to, česa ne omenja.

Med zadnjimi besedami, ki nam jih Jezus govori, ne omenja doktrin, ki jim verjamemo, ali kako slavni in bogati smo postali. Ničesar ne reče o nobeni izmed tem, ki jim posvečamo toliko časa. Namesto tega spregovori le o naši končni usodi.

Zato ustvari neizmerno dramatičen prizor. Združi vse ljudi sveta in razkrije največjo skrivnost, ki je zakrita od začetka časov. Skrivnost, ki je edino, kar je pomembno v Gospodovih očeh: nahraniti lačne, napojiti žejne, obleči nage, obiskovati zaprte. Sredi te celotne nebeške drame Jezus tako slovesno, kot lahko le Kralj, razkrije, kaj je njegova glavna skrb za celotno človeštvo.

In to je tisto, kar jaz ali ti ne bi nikoli uganila; Martin Luther King poimenuje: »najmanjši, izgubljeni in poslednji«.

Pravzaprav Jezusove poslednje besede niso samo navodilo, ampak za nas postanejo povabilo: Jezusu se pridružimo tako, da potujemo z njim na kraje, ki jih papež Frančišek imenuje: obrobja družbe. Jezusu se pridružimo tako, da se postavimo na rob družbe in razglasimo solidarnost z zavrženimi; Jezusu se pridružimo, ko posvetimo svoje življenje, ko živimo v sorodstvu z: »najmanjšimi, izgubljenimi in poslednjimi.«

Zatem pa Jezus razkrije še večjo skrivnost. On je tisti, ki je v ječi. On je tisti, ki je lačen. On je nag – imigrant brez doma; zapuščeni begunec; vojni

ujetnik, ki ga mučijo; odvisnik od drog, ki je zaslužjen.

Jezus je, to je njegova celotna identiteta, kralj, ki je zapustil svoj prestol v nebesih in se v celoti poistovetil s "poslednjimi med njimi".

Danes praznujemo nedeljo Kristusa Kralja. Ironija tega poimenovanja je, da se Jezus nikoli ni obnašal kot kralj. Sprejel je revščino, ne bogastva. Učil je ponižnost, ne vzvišenosti. Poudarjal je služenje, ne gospodovanja. Izbral je križ, ne palače.

Njegovo kraljevanje je zaobjeto v prošnji, da povsem obrnemo svoje dožemanje tega, kaj je resnično pomembno v življenju in kaj bo izpolnilo najbolj goreče želje našega srca.

Sorodstvo namesto kraljevanja. To je Jezusova prava gorečnost. Sorodstvo z najmanjšimi, izgubljenimi in poslednjimi.

Bodite pozorni tudi na to, da Jezus v razodetju Velike Skrivnosti nikoli ne uporabi velikih besed, kot so "pravica" ali "demokracija". Ostaja preprost, da ne bi nihče od nas mogel reči, da nismo razumeli, kaj je hotel povedati. Govori preprosto o hrani, obleki, vodi, zatočišču – temeljnih življenjskih stvareh.

Jezusove zadnje besede Matejevega evangelija nam sporočajo, da vsak izmed nas, ko bo stal pred Bogom, ne bo dobil nikakršnega težkega testa. Vprašanja bodo praktična: Ali si nahranil lačnega? Ali si gostil brezdomca? Ali si skrbel za bolnega?

In tvoj odgovor bo ...

avtor: Ted Wolgamot

prevod: P. Grimani

<http://celebrationpublications.org>